

ved Sagens Forhandling i Rigsdagen, for dog noget, at formindste, det nævnte Fiskeris Skadelighed for andet Fiskeri, indsat i Loven Bestemmelsen om, at det nævnte Aalefiskeri ikke maatte finde Sted indenfor en Afstand af 100 Favne fra noget faststaaende Redsel eller i Brug værende Vanddragningsvaad, men, denne Indskrænkning er ikke af nogen stor praktisk Betydning, idet den er vanskeligt at overholde eller paatale, da det er saa godt som umuligt at føre Bevis for Bestemmelsens Overtrædelse, hvilken Vanfælgighed foreges, ved, at dette Aalefiskeri fornemmelig drives om Natten. Et Flertal af Udvalget (Bregendahl, S. Pedersen, B. Holm og Thorup) formener, derfor, at der er god Søie til at forbyde det nævnte Aalefiskeri til enhver Tid af Aaret i visse Dele af Limfjorden. Dette Flertal skal i saa Henseende fremhæve, at, det nævnte Aalefiskeri, førend Loven af 22de Marts 1867 udkom, ikke har været brugt i den Del af Limfjorden, som ligger imellem Indløbet ved Hals og Grundene vesten for Løgsfær. Det er i denne Del af Fjorden, at de saakaldte matrikulerede Fiskestader for Aale- og Sildefiskeriet fornemmelig findes, og disse tilhøre enten Staten, som bortforpagter dem, eller ogsaa ere de Gjenstand for privat Eiendomsret. Det Aalefiskeri i denne Del af Fjorden, der er Gjenstand for Eiendomsret, lider selvfølgelig en ikke væsentlig Indskrænkning ved, at Aalefiskeri med Snorevaad samt Puls- og Bøtvaad drives i sammes umiddelbare Nærhed, selv om de nævnte Redskaber holdes i en Afstand af 100 Favne fra de faststaaende Garn. Sildefiskeriet har nu vel ikke den store Betydning, som det havde i en længere tilbageliggende Tid, men det har dog endnu en saadan Betydning, at det afgiver en vigtig Indtægtskilde for Fiskerne, og efter de stedlige Forhold i den nysnævnte Del af Fjorden kan Aalefiskeri med Aalesnorvaad samt Puls- og Bøtvaad paa mange Steder ikke drives uden at skade Sildefiskeriet, navnlig ved faststaaende Sildebundgarn, og det er en almindelig Klage fra Fiskerne, at det Aalefiskeri, som drives paa anden Maade i den nævnte Del af Fjorden, er i høi Maade aftaget, siden Aalesnorvaad samt Puls- og Bøt-

vaadfiskeriet ved Loven af 22de Marts 1867 blev tilladt i denne Del af Fjorden. Det maa ogsaa fremhæves, at det efter de Forhandlinger, der gik forud for Loven af 22de Marts 1867, vel tør antages, at Grunden til, at dette Aalefiskeri blev tilladt i denne Del af Fjorden, væsentlig var, at det forudsattes, at dette Fiskeri paa Grund af de stedlige Forhold ikke vilde ialtsald i nogen større Udstrækning blive brugt, men det har vist sig, at denne Forudsætning aldeles ikke er indtraadt. Forholdene stille sig omtrent paa samme Maade i den saakaldte Hjarbælbugt eller den Del af Fjorden, som ligger syd for Birksund. Vel er det ikke Flertallet noie bekendt, om der i denne Del af Fjorden er matrikulerede Fiskestader og efter Loven af 15de December 1750 var det forbudt at drive Sildebundgarnsfiskeri i denne Del af Fjorden, naar ikke særlig Tilladelse dertil af Regjeringen blev givet, men hvad enten saadanne Tilladelser ere blevne givne i Aarenes Løb i noget større Antal eller ikke, er det dog vist, at dette Fiskeri er gennem flere Slægtled brugt i denne Del af Fjorden af Rystbeboerne, uden at det vides, at disse have søgt Tilladelse dertil, eller at dette Fiskeri er blevet paatalt, og ved Lov af 29de December 1857 §. 9 har det faaet Lovhjemmel, at Sildebundgarnsfiskeri kan udøves udenfor de matrikulerede Bænde. Den i 1866 nedsatte Kommission tilraadede ogsaa enstemmig at lade Aalefiskeri ved Snorevaad samt Puls- og Bøtvaad være forbudt paa de nævnte Strækninger i Fjorden, alene med Undtagelse af Strækningen mellem Halsborg og Hals; men da der i denne sidstnævnte Del af Fjorden ogsaa findes matrikulerede Fiskestader og efter hvad Udvalgets Flertal har kunnet erfare, Aalesnorvaad samt Puls- og Bøtvaad endnu ikke ere komne i Brug paa denne Strækning, maa Udvalgets Flertal finde det rettest ogsaa at medtage denne Strækning under Forbudet. Forsaavidt den nævnte Kommission ogsaa havde foreslaaet, at det nævnte Aalefiskeri skulde forbydes i „Kilen“ mellem Dlbj og Resen Sogne og i en Del af Indvigten ved Krif, har Udvalgets Flertal dog ikke fundet tilstrækkelig Søie til, at optage dette